

A ...-i Törvényszék a ...(fél címe 3 szám) ügyvéd által képviselt I.rendű felperes neve. (...szám) I. rendű és II.rendű felperes neve. „fa” II. rendű felpereseknek az ...(...) ... által képviselt alperes neve (... szám) alperes ellen kártérítés iránt indított perében meghozta a következő

í t é l e t e t :

A törvényszék a felperesek keresetét elutasítja.

Kötelezi a felpereseket, hogy fizessenek meg az államnak külön felhívására 1.500.000.- (Egymillió-ötszázezer) forint eljárási illetéket.

Az ítélet ellen a kézbesítéstől számított 15 napon belül van helye fellebbezésnek, melyet a ...-i Ítéltáblához címzetten a ...-i Törvényszéknél lehet írásban három példányban benyújtott, vagy jegyzőkönyvbe mondani.

A törvényszék tájékoztatja a feleket, hogy a ...-i Ítéltábla a fellebbezést tárgyaláson kívül bírálja el, ha az kizárólag a perköltség viselésére, összegére, vagy az ítélet indokolására irányul. A felek kérelmére a bíróság tárgyalást tart.

A törvényszék tájékoztatja a feleket, hogy a fellebbezési határidő lejárta előtt előterjesztett kérelmük alapján kérhetik, hogy a ...-i Ítéltábla fellebbezésüket tárgyaláson kívül bírálja el.

Az ítélet ellen a fellebbezést előterjesztő fél számára a ...-i Ítéltábla előtti eljárásban a jogi képviselőt kötelező.

I n d o k o l á s :

A törvényszék a perben az alábbi tényállást állapította meg:

A „Kft. 155.023/172.470 arányú tulajdonosa volt a hrsz.-ú természetben a ... szám alatti ingatlan, melyen egy műemlékileg védett barokk löportár is található. A II.rendű felperes több alkalommal értékesített a ... részére a tulajdonában álló ingatlan hányadból tulajdoni hányadokat, melyek vonatkozásában megállapodtak az ingatlanrészek elkülönült használatáról. A második értékesítéskor 2000. május 31-én két szerződés jött létre a felek között, az első szerződés XX. pontjában az eladó kijelentette, hogy a vevő „beépítési szándékát indokolatlanul akadályozni nem fogja, és amennyiben indokolatlanul (értsd: jogerősen elutasított) fellebbezéssel mégis hátráltatja a vevő beruházási tervét, úgy vele szemben teljes kártérítést tartozik megfizetni, melynek fedeznie kell a vevő kész költségein és többletköltségein túl annak elmaradt hasznait is”. A szerződés XXI. pontjában kötötték ki a ... mellett szervezett választott bíróság hatáskörét, az ebből a szerződésből eredő, vagy azzal összefüggő kérdések elbírálására. Az eljárásra a választott bíróság saját eljárásrendjét, az alkalmazandó jogként a magyar jogot kötötték ki.

2001. október 29-én a felek a 2000. május 31-én kötött két ingatlan adásvételi szerződést módosították azért, mert a telekmegosztási vázrajz szerinti telekalakítás megghiúsult. Az eladó kötelezettséget vállalt arra, hogy a megosztás megvalósulását nem akadályozza, annak érdekében a

vevővel együttműködik, a végleges telekmegosztási vázrajzot aláírja. A felek és a többi tulajdonostárs által aláírt megállapodás alapján a ...Hivatal telekalakítást engedélyező határozatát követően megindult földhivatali eljárásban a ...Földhivatala által ... számon hozott határozat ellen az eladó nyújtott be fellebbezést 2002. október 25-én. E fellebbezésben kifogásolta, hogy a földhivatal a megosztás következtében létrejött ... hrsz.-ú ingatlan esetében is bejegyezte a műemléki védettséget, holott az csak a ... hrsz.-ú ingatlanon található lőportárra vonatkozóan indokolt. A másodfokú hatóságként eljáró ...-i Földhivatal ... számú határozatában az egész határozatot felülbírálván azt megsemmisítette, és új eljárás lefolytatására utasította az első fokon eljáró földhivatalt.

A ...Földhivatala a megismételt eljárásban hozott ... számú határozatával a telekmegosztást bejegyezte, mely ellen az eladó ismét fellebbezett, részben eljárásjogi hiba, részben a ... Hivatal határozatának hibája, részben pedig kártalanítási igénye érvényesítésének sikertelensége miatt. A fellebbezés alapján másodfokon eljáró ...-i Földhivatal ... számú határozatában az elsőfokú határozatot megváltoztatta és a telekalakítás iránt benyújtott kérelmet elutasította. Az elutasító határozat ellen a vevő által benyújtott keresetet a ...-i Bíróság ... számú ítéletével elutasította, a ... Bíróság, mint felülvizsgálati bíróság azonban 2006. október 3-án kelt ... számú ítéletével azt megváltoztatta és az elsőfokú közigazgatási határozatot, azaz a bejegyzés elrendelését hagyta helyben.

Időközben a felek, a tulajdonostársak és az érdekelt ...-i Önkormányzat 2006. június 6-án megállapodást kötöttek a közös tulajdon megszüntetéséről, melyet 2006. szeptember 14-én módosítottak. Ennek alapján a ...Hivatal 2006. október 18-án kelt határozatában engedélyezte a telekalakítást, ami az ingatlan-nyilvántartásba is bejegyzésre került.

A ... mellett szervezett Választottbíróság előtt a fentiek kapcsán ... szám alatt volt eljárás folyamatban a ... Kft. felperes és a ... Kft. mint alperes között kártérítés, szerződés érvénytelensége és ingatlan-nyilvántartási bejegyzés iránt.

A választottbíróság a 2009. november 21-én napján kelt ítéletével kötelezte az alperest, jelen per II. rendű felperesét, hogy 30 napon belül fizessen meg a ... felperesnek 4.988.000.000.- forintot és 2.813.000.000.- forint után 2007. január 1-től, 2.175.000.000.- forint után pedig 2005. január 1-től a kifizetésig járó, a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamat 7 %-kal növelt összegének megfelelő mértékű késedelmi kamatot, továbbá 75.000.000.- forint + Áfa ügyvédi munkadíjat, valamint 4.239.612.- forint szakértői költséget. Ezt meghaladóan a felperes keresetét elutasította.

A ... Kft. felperes a keresetindításával választott bíróként ... jelölte, míg jelen per II. rendű felperese ...

A felek által választott bírák és a megválasztott elnök egyaránt nyilatkoztak a jelölésre és a megválasztásra, kijelentve, hogy a felektől függetlenek és nem volt tudomásuk semmilyen olyan körülményről, amely az ügyben való pártatlanságukat és/ vagy függetlenségüket érintette volna. Kötelezték magukat, hogy amennyiben az eljárás során későbbiekben ilyen körülmény jutott volna tudomásukra, arról a választottbíróságot haladéktalanul tájékoztatják.

A két fél által jelölt választottbíró az eljáró tanács elnökéül ... választotta meg, az ügyben tárgyalás 2008. február 4-ére került kitűzésre.

A megtartott tárgyaláson a választottbíróság tanácsának elnöke tájékoztatta a feleket arról, hogy a Kft. felperes által jelölt választott bíró és a tanács elnöke ugyanazon a munkahelyen dolgoznak főállásban. A felek képviselői ezt a tájékoztatást tudomásul vették és ennek ismeretében kijelentették, hogy a választott bíróság összetételére észrevételük, kifogásuk nincs. Jelen per II. rendű felperese a 2008. május 21. napján kelt beadványával kizárási indítványt terjesztett elő ..., az eljáró tanács elnökével és ..., a választottbíróság előtt folyó per felperese által jelölt választottbírákkal szemben, zon indokkal, hogy a két választottbíró barátnak tűnő beszélgetést folytatott a Kft. felperes meghatalmazottjával, ez a beszélgetés pedig önmagában is sértő volt rá

nézve. Ezt meghaladóan a választottbíróság eljárási cselekményeit úgy értékelte, hogy azok egyoldalúan hátrányos helyzetbe hozták a választottbíróági eljárásban jelen per II. rendű felperesét. ... választottbíró a kizárási indítványra nyilatkozott, a kifogást alaptalannak nevezte. Az eljárási szabályzat alapján bejelentette, hogy a per első tárgyalásán a tanács elnöke tájékoztatta a feleket arról, hogy mindkét választottbíró az ... tanszékén dolgozik. Ezzel szemben a ... Kft. felperes meghatalmazott képviselője díjazás nélküli óraadó. A választottbíró utalt arra, hogy az óraadók nem vesznek részt a kar és a tanszék működésében, a meghatalmazottal sem közvetlen, sem közvetett munkakapcsolata a választottbírónak nem volt, nem is észlelt olyan körülményt, ami a pártatlanságát és függetlenségét kétségbe vonva a bejelentési kötelezettség teljesítését tette volna indokolttá.

... a tanács elnöke az eljárási szabályzat alapján szintén nyilatkozott a kizárási indítványra. Ezen választottbíró is előadta, hogy a ... felperes meghatalmazott képviselője az ... tanára, így jogosult oktatói tevékenységet folytatni. Ezen választott bíró is utalt arra, hogy az óraadókkal semmilyen munkakapcsolata nincs, az óraadók nem vesznek részt az egyetemi szervezet működésében. Azt nem vitatta, hogy a ... által jelölt választottbíró, ... valóban ugyanazon a tanszéken dolgozik, ahol a tanács elnöke, de ennek az információnak a birtokában a felek úgy nyilatkoztak, hogy a tanács összetételével szemben kifogásuk nem volt. A tanács elnöke a nyilatkozatában felidézte, hogy milyen beszélgetés folyt azon néhány perces időtartam alatt, amíg a tárgyalás jegyzőkönyvét leírták. Nyilatkozata szerint a beszélgetés nem a tanács tagjai kezdeményezték, hanem az érvénytelenítési per alperesének, a ... felperesnek a meghatalmazottja beszélt egy budai építkezésről, aminek nincs összefüggése a felek közötti jogvitával. A néhány perces ür áthidalására szolgáló beszélgetést semleges csevegésként jellemezte a tanács elnöke. A választottbíró szerint a kommunikáció merev elutasítása egyszerűen udvariatlanság lett volna, az nem lett volna elfogadható, ha a meghatalmazott által kezdeményezett beszélgetést hatalmi pozícióból kiindulva leállítják.

A kizárási indítványt a ... elnöksége a 2008. június 18-i határozatával bírálta el, a kizárási indítványt egyhangúlag elutasította. A határozat indokolása szerint nem állhatott fenn a választottbírák és az érvénytelenítési per alperesének meghatalmazottja között olyan kapcsolat, amelyik befolyásolhatná a választottbírákat a döntésük meghozatalában, pénzügyi vagy érdekkapcsolatot eredményezhetne közöttük. A ... elnöksége is utalt arra, hogy az egyetemi tanszéken főállásban lévő beosztott munkatársak és eseti szerződéssel foglalkoztatott megbízottak között általában nem létesül munkakapcsolat, az óraadók megbízottként közvetlen munkakapcsolatban a megbízást adó tanszékvezetővel állnak. A választottbírák és a ... felperes meghatalmazottja közötti munkakapcsolat hiányában a választottbíróság elnöksége nem látott olyan ténytet megállapíthatónak, amely a választottbírák pártatlanságát és függetlenségét érinthette volna. Nemzetközileg elfogadott irányelvvel utalással tartalmazta a határozat indokolása, hogy az oktatási tevékenység során keletkező munkakapcsolat nem olyan potenciális érdekkonfliktus, amelyből a valószínűsége következne annak, hogy a választottbíró az ügy lényegétől eltérő egyéb tényezők is befolyásolhatnák, illetve pénzügyi vagy személyes érdekkapcsolat állna fenn. A választottbíróság elnöksége idézte a bírák jogállásáról és javadalmazásáról szóló törvényt, ami az oktatási tevékenységet a bírói tevékenységgel sem tekinti összeférhetetlennek, hanem kifejezetten megengedi. A tárgyalás szünetében folytatott kedélyes, baráti hangú beszélgetést szintén nem tekintette kizárási oknak, mert a választottbíróági eljárás résztvevői nincsenek tiltva attól, hogy a jogvitától független bármilyen hangulatú és hangnemű társalgást folytassanak egymással.

A 2008. augusztus 1-jén indult polgári nemperes eljárásban előterjesztett kérelmével a II. rendű felperes kérte a már korábban benyújtott kizárási indítványának megfelelően a két választó bíró kizárását. A bíróság a 2008. november 25-én meghozott végzésével a nemperes eljárásban a két választott bíró kizárását megtagadta.

Jelen per II. rendű felperese 2009. december 3. napján keresetet nyújtott be a alperessel szemben a ... mellett működő Választottbíróság ... számú perben meghozott ítéletének érvénytelenítése iránt.

A felperes (jelen per II. rendű felperese) több érvénytelenítési okra hivatkozással terjesztette elő a keresetét: hivatkozott arra, hogy a választottbíróság ítélete a magyar közrendbe ütközik, illetve arra is, hogy a választottbíróság összetétele nem felelt meg a választottbíráskodásról szóló törvény rendelkezéseinek, illetve a választottbíróság eljárása sem felelt meg ezen törvényben foglaltaknak. A választottbíróság összetétele kapcsán azt kifogásolta, hogy az ellenérdekű fél meghatalmazottjának két kollégája vett részt a választottbíróság tanácsában, e három személynek nyilvánvaló lehetősége volt az egymással való kommunikációra, esetleges szimpátia kialakítására megvolt az esély ezen személyek között.

Az alperesi bíróság a ... számú végzésével a bíróság a ... mellett szervezett Választottbíróság ... számú ítélete végrehajtásának felfüggesztésére irányuló felperesi kérelmet elutasította.

A végzéssel szemben a felperes (jelen per II. rendű felperese) fellebbezéssel élt. Hivatkozott arra, hogy minden személynek joga van a pártatlan nyilvános bíráskodáshoz, az emberi jogok és az alapvető szabadságjogok védelméről szóló egyezmény tisztességes tárgyaláshoz való jogról szóló 6. cikkelye értelmében. Igazságtalan és megengedhetetlen, hogy olyan grémium döntését kelljen elfogadnia, mely testület három tagja közül kettő a ... jogi képviselőjének tanszéki kollégája az ... tanszékén és amely információt utóbb tudtak csak meg. Ezen grémium zárt, a nyilvánosságot kizáró tárgyalásokat tartott, illetve a tárgyalás berekesztését követően 30 napon belül meghozott ítélet egy súlyos megtevesztésen alapuló vagyonszerzési kísérletet szentesített. Rámutatott arra is, hogy a fellebbezéssel megtámadott végzés soron kívül meghozó bíró járt el korábban abban az ügyben, amikor elfogultsági kifogást jelentettek be a kollegiális kapcsolat miatt.

A ...Bíróság Gazdasági Kollégiuma a 2010. január 15. napján kelt ... számú végzésével az eljáró bíró kizárását megtagadta.

A ...-i Ítéltőábra a 2010. március 31. napján kelt ... számú végzésével a ...-i Bíróság ... számú, a végrehajtás felfüggesztésére irányuló kérelmet elutasító végzését helybenhagyta.

A ...-i Bíróság Gazdasági Kollégiuma ... számú, 2010. február 1. napján kelt ítéletével a felperes (jelen per II. rendű felperese) keresetét elutasította és kötelezte, hogy az alperesnek 15 napon belül fizessen meg 7.500.000.- forint + Áfa perköltséget.

Az alperesi bíróság az ítéletében leszögezte, hogy a függetlenség és pártatlanság követelményét a választottbírákra a Vbt. 11.§- a írja elő. A választottbírák nem az Alkotmány 57.§ (1) bekezdésével szabályozott általános kötelezettséget, hanem a Vbt. 11.§- a szerint a felek és a választottbíróság magánjogi jogviszonyán belül érvényesülő konkrét előírást kötelesek megtartani. Ez az Alkotmánnyal nem ellentétben álló. A Vbt. kötelező rendelkezésével ellentétes lehet a választottbíróság tanácsának összetétele, ha akár egyes választottbírák függetlensége vagy pártatlansága tekintetében jogos kétségeket ébresztő körülmények álltak fenn.

A nemzetközi választottbíráskodásra kidolgozott irányelvek (IBA Irányelvek) értelmében sem áll fenn tényleges érdekkonfliktus, ha a választottbírák valamelyike az egyik fél ügyvédjével ugyanabban a szakmai közösségben vagy társadalmi szervezetben fennálló tagsága révén áll kapcsolatban. Ebben az esetben a választottbíráknak nincs feltárási kötelezettsége.

A választottbíróság ítélete alapján jelen per II. rendű felperesével szemben a végrehajtás elrendelésre került 2010. január 20. napján.

A II. rendű felperes magával szemben csődeljárás lefolytatását kezdeményezte.

A meghozott ítélettel szemben a felperes (jelen per II. rendű felperese) felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő 2010. március 24. napján. Felülvizsgálati kérelmében kérte a választottbírósági ítélet végrehajtásának felfüggesztését.

A ...Bírósága, mint felülvizsgálati bíróság a 2010. április 26. napján kelt ... számú végzésével a felperest (jelen per II. rendű felperesét) felhívta, hogy a végzés kézhezvételétől számított 15 napon belül a korábban lerótt 600.000.- forint illetéket kiegészítve rőjon le további 1.900.000.- forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ... a 2010. április 2. napján kelt, a ... Bírósághoz 2010. április 8. napján kelt beadványában jelezte, hogy a ...-i Bíróság ... számú végzésével a „...csa” vagyongfelügyelőjeként az ... jelölte ki. A vagyongfelügyelő tájékoztatta a ... Bíróságot, hogy az adós társaság a ...-i Bíróság ... számú ítélete ellen felülvizsgálati kérelmet nyújtott be 2010. március 24. napján. Tekintettel arra, hogy a felülvizsgálati kérelemmel érintett ...-i Bíróság és választott bírósági ítélet alapvető befolyással bír a 6.6 milliárd forinttal rendelkező 100 főt foglalkoztató adós csődeljárásában, hiszen olyan hitelezői követelést kezeltet, mely meghatározza az adós további tevékenységét reorganizációját és a hitelezői igények számba vételét, csődegyezség megkötését illetően, a vagyongfelügyelő az eljárás rapid határidejére hivatkozva kérte a ... Bíróságot, hogy a lehető legrövidebb időn belül hozza meg döntését. Előadta, hogy a gyors döntés jelentősen megkönnyíti a vagyongfelügyelő munkáját, egzaktabbá teszi a csődeljárást, és a legkisebb érdeksérelmet okozza mind a hitelezők, mind az adós számára, ezáltal a csődtörvény szellemiségének megfelelően a legteljesebb mértékben tudnak érvényesülni a hitelezői érdekek és sor kerülhet az adós fizetőképességének helyreállítására.

A felperes (jelen per II. rendű felperese) 2010. május 5. napján utalta át a felhívásnak megfelelően az 1.900.000.- forint eljárási illetéket. Kérte egyidejűleg a Legfelsőbb Bíróságot, hogy a lehetőségekhez képest mielőbb döntést hozzon. Előadta, hogy január hónapban a két hét időtartam alatt sürgősséggel lefolytatott, a cég működését lebénító végrehajtási foglalási eljárás elől a felperesi társaság csődvédelmet kért, azonban ezen csődvédelemben a deklarált végrehajtás szünetelés ellenére a fizetési haladék nem érvényesül. Mindez azért, mert az eljáró önálló bírósági végrehajtó ugyan értesítette a kötelezetteket a szünetelésről, de egyidejűleg fel is hívta őket a végrehajtói letéti számlára való teljesítésre. Jelezte, hogy a felperesi társaság fizetési haladéka június 1. vasárnapján lejárt.

ABíróság, mind felülvizsgálati bíróság a 2010. június 7. napján kelt ... számú végzésével tájékoztatta a felperest, hogy az általa a ... sorszámú irat mellékleteként csatolt 1.900.000.- forintnak az állami adóhatóság részére történő átutalására vonatkozó megbízás nem alkalmas a felülvizsgálati illeték megfizetésének az igazolására, ezért felhívta a felperest, hogy a végzés kézhezvételétől számított 8 napon belül az illetéktörvényben foglalt rendelkezéseknek megfelelően igazolja az 1.900.000.- forint illeték megfizetését.

A felperes (jelen per II. rendű felperese) a 9. sorszámra, érkezett 2010. június 7. napján kelt beadványában ismét kérte, hogy a... Bíróság a végrehajtást függeszse fel.

A ...Bírósága, mint felülvizsgálati bíróság a 2010. július 8. napján kelt ... számú végzésével a ... mellett szervezett ... számú jogerős ítéletének végrehajtását a felülvizsgálati kérelem elbírálásáig felfüggesztette. Ezen végzést tájékoztatásul megküldésre került a végrehajtást elrendelő ... Bíróságnak.

A felperes (jelen per II. rendű felperese) a 2010. július 21. napján érkezett beadványában igazolta az eljárási illeték megfizetését.

A ... Bíróság az ügyben 2010. október 4. napján 9 óra 30 perckor tartott tárgyalást. A tárgyalást határozathirdetésre halasztotta, a határozat kihirdetésének napját 2010. október 12. napjának 14 órájára tűzte ki.

A ... Bírósága, mint felülvizsgálati bíróság a 2010. október 28. napján kelt ... számú, a 2010. október 28-án kelt ... számú végzéssel kijavított ítéletével a ..-i Bíróság ... számú ítéletét hatályon kívül helyezte és a ... mellett szervezett Választottbíróság ... számú ítéletét érvénytelenítette. Kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperes részére 22.150.000.- forint elsőfokú és felülvizsgálati eljárási költséget.

A ... Bíróság úgy ítélte meg, hogy a felperes által a felülvizsgálati kérelmében hivatkozott

jogsabálysértések közül elsődlegesen a Vbt. 55. § (1) bekezdés e.) pontja szerinti érvénytelenségi ok körében megjelölt a választott bíróság összetételét, eljárását érintő jogszabálysértés megvalósulását kell vizsgálni. Ha ugyanis e körben a jogszabálysértés megállapítható, a választottbíróság eljárás- érvénytelenítési okot megvalósító szabálytalansága esetén a többi érvénytelenítési ok vizsgálatára nem is kerülhet sor. A ... Bíróság hivatkozott a Vbt. 17. § (1) bekezdésére, leszögezve, hogy a feltárási kötelezettség azért alapvető eleme a választott bírósági eljárásnak, mert a választottbírósági ítéletek első fokon jogerőre emelkednek, érvénytelenítésükre csak igen szűk körben kerülhet sor. A feltárási kötelezettség lényege tehát az, hogy még a bizonyítási eljárás megindítása előtt teljes egészében tisztában legyenek a felek a választottbíróval a felekkel, illetve a többi választottbíróval fennálló személyes kapcsolatával s ennek tudatában bízhassák ügyük elbírálását a választottbírókra.

A ... Bíróság álláspontja eltért az elsőfokú bíróság álláspontjától, hivatkozva arra, hogy a választottbírák pártatlanságával és függetlenségével foglalkozó jogirodalom egyöntetűen kiemeli, hogy „a függetlenség fogalmánál elsősorban objektív tényezőket kell vizsgálnunk, vagyis a választottbíró és a felek, vagy képviselőik között a kapcsolatrendszer, míg a pártatlanság-pártosság ezzel szemben főként szubjektív kategória, hiszen azt mutatja, van-e valamilyen szemléleti elkötelezettsége, előítélete a választottbíróval az ügy iránt, illetve elfogult-e (pozitív, vagy negatív irányban) valamilyen féllel szemben” (... , a választottbíró megválasztása és kizárása ... és, 2009. 320. oldal.) Pártatlan az a választott bíró, aki szubjektíve egyik felet sem részesíti előnyben a választott bírósági eljárás és a határozathozatal során azaz nem elfogult. A függetlenség objektív kritérium, amely kérdésessé teszi, hogy az a választott bíró, akit adott esetben rokoni, társadalmi, vagy munkakapcsolat fűz valamilyen félhez, tud-e az eljárás során elfogulatlan maradni. Mind a pártatlansággal, mind a függetlenséggel kapcsolatban leszögezhetjük, nem elég, ha egy választott bíró a követelményeknek megfelel, fontos az is, hogy az eljárás során külső szemlélő (a fél) is érzékelhesse a pártatlanság és függetlenség meglétét. (... Nemzetközi választott bíraskodás, 2010. 66. oldal) A ... Bíróság álláspontja szerint a választottbíró Vbt. 17. § (1) bekezdése által előírt kötelezettsége (feltárási kötelezettség) megismertetni a felekkel azokat az objektív körülményeket, melyek jogos kétségeket ébreszthetnek a választott bíró függetlensége és pártatlansága tekintetében. Jogos kétségnek tekinthetjük azt, ha egy ésszerűen gondolkodó és tájékozott harmadik fél az adott körülményekből arra a következtetésre jutna, fennáll a valószínűsége annak, hogy a választottbíró döntése meghozatalában a felek által benyújtott ügy lényegétől eltérő egyéb tényezők is befolyásolhatják. Ez nem jelenti azt, hogy ilyen körülmények fennállása esetén a választottbíró ténylegesen elfogult, azonban a félre kell bízni annak az eldöntését, hogy elfogadja-e a körülmények ismeretének birtokában a kijelölt választottbírókat, vagy pedig kifogást jelent be velük szemben. Annak megítéléséhez, hogy mely kapcsolatok azok, amelyeket a választottbíráknak fel kell tárniuk, segítséget jelentenek a választottbíró elnöksége, az elsőfokú bíróság, továbbá a per alperese által is hivatkozott ... elnevezésű nemzetközi ügyvédi szervezetnek a nemzetközi választott bírósági eljárásokra kidolgozott irányelvében foglaltak.

A ... Bíróság álláspontja szerint az elsőfokú bíróságnak téves az az értékelése, hogy a jelen ügyben kifogásolt kapcsolat a „Zöld listában” felsorolt annak a helyzetnek felel meg (4.4.1.) amely szerint nem áll fenn feltárási kötelezettség, ha ugyanabban a szakmai közösségben, vagy társadalmi szervezetben fennálló tagság révén áll kapcsolatban a választottbíró és a fél. Utalt arra, hogy az ... irányelv konkrétan az egy tanszéken dolgozó választott bírák és a fél jogi képviselője közötti jelen eljárásban felmerült kapcsolattal azonos helyzetértékelésével nem foglalkozik, található azonban az ún. „Narancs listában” egy csoport, mely az „kapcsolat két választottbíró, illetve választottbíró és ügyvéd között” (3.3.) cím alatt sorol fel olyan viszonyokat, amelyeket fel kell a választottbíráknak tárniuk. Ezek között szerepel pld. a 3.3.1. pontban az a kapcsolat, hogy két választottbíró ugyanannak az ügyvédi irodának a tagja, továbbá a 3.3.2. pontban az a kapcsolat, amikor a választottbíró és egy másik választottbíró, vagy az egyik fél ügyvédje ugyanannak az ügyvédi

kamarának a tagja. A ... Bíróság álláspontja szerint, ha két választottbíró azonos ügyvédi irodában történő működése, illetve a választottbíró és az egyik fél ügyvédjének azonos kamarai tagsága a kötelezően feltárandó tények között található, akkor a választottbírók és az egyik fél jogi képviselőjének az egy tanszéken belüli több évtizede fennálló munkakapcsolata mindenképpen ebbe a csoportba tartozik. Nem értett egyet a ... Bíróság az elsőfokú bíróság álláspontjával abban, hogy az egy tanszéken való munkavégzés alapjául szolgáló jogviszonyok (munkaviszony és megbízott jogviszony) különbözősége miatt egy objektív szemléletben nem merülhetnek fel jogos kétségek a választottbíró függetlensége tekintetében. Álláspontja szerint a felperes által választott bírónak és a választott- bírósági tanácselnökének a választottbírószámi felperes jogi képviselőjével huzamos idő óta fennálló, egy tanszék keretében végzett oktatói munkakapcsolatukat is fel kellett volna tárniuk, mert a kapcsolat ténye is jogos kétségeket ébreszthet a félben a választottbírók függetlensége tekintetében. A kapcsolat feltárásának elmaradása miatt a választott bíróság összetétele, eljárása a Vbt. 17. § (1) bekezdésébe ütközik és megalapozza a Vbt. 55. § (1) bekezdés e.) pontjában foglalt érvénytelenítési ok alapján a választottbírószámi ítélet érvénytelenítését.

Mindezek alapján a ... Bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság jogerős ítéletében a rendelkezésre álló adatok okszerűtlen értékelésével jutott arra a következtetésre, hogy az érintett választottbírókat nem terhelte a VBt. 17. § (1) bekezdésében szabályozott feltárási kötelezettség, tévedett ebből eredően, amikor a Vbt. 55. § (1) bekezdés e.) pontjában foglalt érvénytelenítési ok megvalósulása ellenére nem érvénytelenítette a választottbírószámi ítéletét.

A ... alperes 2010. október 15. napján az ítélet kiegészítése iránti soron kívüli kérelmet terjesztett elő, illetve kizárási indítványt is előterjesztett a ... Bíróság eljárás tanácsa vonatkozásában. Kizárási okként előadta, hogy a tanács elnöke évtizedek óta az ... azon polgári eljárásjogi tanszékén végez oktatói tevékenységet, ahol a választottbírószámi tanácsának jelen felperes által jelölt tagja is évtizedek óta oktat. Az ügy előadó bírója éveken keresztül vett részt a polgári jogi tanszéken meghívottként államvizsga bizottságokban, mely idő alatt a tanszék vezetője a választottbírószámi tanács két tagja volt. A tanács harmadik tagja az...-ban társasági jogot azaz polgárjogot tanít és 2003-ban a ...-tól címzetes egyetemi tanár kinevezést kapott, azaz szintén a kar tiszteletbeli tanára.

A ... Bírósága mint felülvizsgálati bíróság a 2010. október 20. napján kelt ... számú végzésével az alperes kizárási iránti kérelmét elutasította.

A ...-i Bíróság ... számú végzésével elrendelte annak a cégközlönyben való közzétételét, hogy a ... jelen per II. rendű felperese csődeljárással megszüntette. A végzés 2010. augusztus 25. napján kelt.

A ...-i Bíróság Gazdasági Kollégiuma 2010. augusztus 27. napján kelt ... számú végzésével hivatalból megállapította, hogy az adós a II.rendű felperes neve. (jelen per II. rendű felperese) fizetéseképtelen, ezért a felszámolását főeljárásként hivatalból elrendelte. Megállapította, hogy az ideiglenes vagyonfelügyeleti jogosítványokkal eljáró vagyonfelügyelő (...) 400.000.- forint díját az adós viseli.

Az indokolás szerint az adós 2010. február 15. napján csődeljárás lefolytatását kérte a bíróságtól. A moratórium időszaka alatt az adós bejelentette, hogy az adós és a hitelező között a 2010. május 22. napján megtartott csődegyezségi tárgyaláson egyezség nem jött létre, ezért a bíróság az eljárást a ... sorszámu végzésével megszüntette.

A ...-i Ítéltábla ezen végzést a ... sorszámu végzésével a vagyonfelügyelő díja tekintetében megváltoztatta, egyebekben jóváhagyta, így a csődeljárást megszüntető végzés 2010. augusztus 5-én jogerőre emelkedett. Erre való tekintettel a bíróság hivatalból intézkedett a felszámolási eljárás megindítása iránt, a csődeljárásról és felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény (Cstv.) 21/B. § szerint.

A 2011. október 18. napján érkezett iratában a ...,fa" jelen per II. rendű felperese egyezségi tárgyalás szándékát jelentette be a ...-i Bíróságnak. Ezen beadványában előadta, hogy számára érthetetlen, hogy a ... felkért jogászai napjainkban azonos időben ugyanazon fiktív kártérítésük ügyében két bírósági eljárást is folytathassanak a ... ellen. Utalt arra is, hogy a választottbírószámi

2011. október 3. napján tartott tárgyalást, ennek jegyzőkönyvét 4. számú mellékletként csatolta. A jegyzőkönyv tanúsága szerint az alperes (jelen per II. rendű felperese) ... választott bíróval kapcsolatosan kifogást terjesztett elő. ... egyébként az alperes (jelen per II. rendű felperese) jelölte választott bíróként. Az eljáró tanács kifogással nem érintett két tagja végzésével a kifogást elutasította.

A ...-i Bíróság Gazdasági Kollégiuma ... számú végzésével az egyezségi tárgyalás kitűzése iránti kérelem elutasításának terhével felhívta az adóst, hogy a végzésben foglaltaknak a végzés kézhezvételétől számított 30 napon belül tegyen eleget.

Az adós (jelen per II. rendű felperese) a 2011. december 28. napján érkezett beadványában bejelentette, hogy az egyezségkötés feltételeit a II. rendű felperes neve. „fa” teljesíteni tudja, a feltételek végrehajtását azonban a választott bíróság megakadályozta. A 2011. december 20-i tárgyaláson a választott bíróság bejelentette, hogy 30 napon belül az ítéletet megküldi. Kérte, hogy a választott bíróság ítéletének átvételétől kezdődően a 30 napos határidőt a bíróság indítsa újra.

2012. május 3. napján került becsatolásra a felszámolási közbenső jelentés.

A választott bíróság a 2012. január 16. napján kelt végzésével eljárását megszüntette. A végzés indokolása szerint az ügyben a keresetlevél benyújtásakor eljárási szabályzatot kell alkalmazni. A kereset benyújtásakor eljárási szabályzat a választott bírósági ítélet állami bíróság általi érvénytelenítése utáni választott bírósági eljárási szakasz lényegében megismételt eljárásnak, tehát új eljárásnak tekinti. Ezen eljárási szabályzati rendelkezés értelmében az I. és II. rendű felperes nevében 2011. szeptember 27-én kelt beadvány újabb keresetlevélnek és újabb igényérvényesítésnek minősül. A ... Kft. és a ... Kft. 2010. október 13-án a felszámolási eljárás rendje szerint érvényesítette az alperessel szembeni valamennyi állított követelését, és azt a felszámoló határidőben bejelentette. A felszámoló álláspontja szerint ezen követelések alaptalan követelések voltak, így azok nyilvántartásba vételére és besorolására nem látott lehetőséget, a felszámoló ezen intézkedésével szemben azonban a ... és jogutóda kifogással éltek. A felszámolást folytató ...-i Bíróság a kifogást jogerősen elbírálta és kötelezte a felszámolót arra, hogy a felperes és jogutóda követeléseit vitatott hitelezői igényként vegye nyilvántartásba, továbbá arra, hogy azokat elbírálás végett küldje meg a bíróságnak. A felszámoló ennek eleget tett és 2011. május 30-án a felperes és jogutóda valamennyi vitatott követelését felterjesztette a ...-i Bírósághoz elbírálás végett, amely a vitatott hitelezői igényekről, így a felperes és jogutóda jelen eljárás tárgyát képező kárigényéről is érdemben dönt majd.

A tanács az eljárási szabályzat 44. § (2) bekezdés e.) pontja alapján azért szüntette meg az eljárást, mert a választott bíróságról szóló 1994. évi LXXI. törvény 4. §-a szerint nincs helye választott írósi eljárásnak a Pp. XV-XXIII. fejezetében szabályozott eljárásokban, továbbá olyan ügyekben, amelyekben törvény a jogvita választott bírósági eljárás keretében történő rendezését kizárja. A felszámolás elrendelése olyan jogi tény, amely kizárja azt, hogy a felek magánjogi megállapodása érvényesüljön, mivel a csődtörvény 38. § (3) bekezdése, mint kógens jogszabályi rendelkezés előírja, hogy a felszámolás kezdő időpontja után a felszámolás körébe tartozó vagyonnal kapcsolatos pénzkövetelést csak a felszámolási eljárás keretében lehet érvényesíteni, ezen igények elbírálására pedig a felszámolást elrendelő bíróságnak van kizárólagos hatásköre és illetékessége.

A ... Bíróság Gazdasági Kollégiuma a 2013. január 8. napján kelt ... számú végzésével az egyezségi tárgyalás tartására irányuló kérelmet elutasította.

A ...-i Ítéltábla a 2014. szeptember 30. napján kelt ... számú végzésével a ... Bíróság 2013. október 16. napján kelt ... számú végzését fellebbezett részében az ügy főtárgya tekintetében helybenhagyta, az eljárási költség tekintetében megváltoztatta és kötelezte a hitelezőt, hogy fizessen meg az adósnak 15 nap alatt 2.000.000.- forint eljárási költséget. Az elsőfokú bíróság a 45. sorszámu végzésével a ... hitelezői igényének részben helyt adott és kötelezte a felszámolót, hogy a hitelező 1.872.000.- forint összegű hitelezői igényét a végzés jogerőre emelkedésétől számított 8 napon belül

vegye nyilvántartásba és a hitelezőnek igazolja vissza. Egyebekben a hitelezői igényt elutasította. Az elsőfokú bíróság, mivel aggálytalanul megállapíthatónak találta, hogy az adós szerződésszegő magatartása és a hitelező beruházásának esetleges késedelme között okozati összefüggés nem áll fenn, további bizonyítást nem folytatott le, mellőzte szakértő kirendelését, illetve tanú meghallgatását, figyelemmel arra, hogy attól a tényállás megállapítására nézve releváns további adat, vagy információ nem várható. Nem tartotta alaposnak a hitelező kamat vesztes címén érvényesített követelését sem, illetve az építési költségek növekedésével kapcsolatos kárigényt sem.

A felperesek keresetükben azt kérték, hogy a törvényszék kötelezze az alperest részükre egyetemlegesen 15.000.519.535.- forint vagyoni kártérítés megfizetésére. Felperesek részletesen ismertették a választottbíróági eljárásban, illetőleg a ...-i Bíróság, valamint a ... Bíróság előtti eljárásban történeteket.

A felperesek tényként szögezték le, hogy a választott bíróság a 2009. november 21-én kelt ítéletében az elsődleges kereseti kérelemnek részben helyt adva kötelezte a választott bíróági II.rendű felperes neve. alperest, hogy 4.000.988.000. -forint és ennek a kamatait, valamint a perköltséget fizesse meg a választott bíróági felperes részére. A ...-i Bíróság a 2010. február 1. napján kelt ... számú ítéletével a felperes választott bíróági ítélet érvénytelenítése iránt benyújtott keresetét elutasította. A felperes 2010. szeptember 7-től felszámolás alatt áll, kijelölt felszámolója az ... Bírósága a 2010. október 12. napján kelt ... számú ítéletével a ...-i Bíróság ... számú ítéletét hatályon kívül helyezte és a ... mellett szervezet Választottbíróóság ... számú ítéletét érvénytelenítette. A felszámolás végső oka a választott bíróság ítélete, melyet végrehajtás követett 2010. január 20. napjától. A folyamatot megerősítette és helybenhagyta a ...-i Bíróság ítélete, mely okszerűtlen értékelésével kirívóan téves magatartásával jutott arra a következtetésre, hogy az érintett választott bírakat nem terhelte a Vbt. 17. § (1) bekezdésében szabályozott feltárási kötelezettség. A munkavállaló tulajdonosok továbbfoglalkoztatása indokolta a végrehajtók magatartása és tevékenysége megkövetelte az öncsöd bejelentését. Elengedhetetlen volt tehát az öncsöd indítása 2010. március 8. napjával.

A csődeljárás eredménytelen befejezését (2010. augusztus 26.) felszámolás követte 2010. szeptember 7. napjától, miközben a cég vagyona a felszámolás közbeni mérlege alapján a tizenötszöröse volt a nem vitatott hitelezői tartozásoknak. A felszámolást leállítani azonban már nem lehetett, a felszámolás a mai napig tart.

A választottbíróági ítélet, majd a ...-i Bíróság ítélete következtében, ingatlan,- és vagyongarancia hiányában, a hitelszerződéseket felmondták, megszüntették, a cég finanszírozása kockázati felárral működött. A bizonytalan működési feltételek miatt az állami megrendelők és a legnagyobb vevők a vállalászási szerződéseket, illetve a több éves szállítási szerződéseket szintén felmondták, a piac összeomlott, a cég hírnevét teljes egészében lerombolták, 250 munkahelyet megsemmisítettek, a vagyonukat elvesztették, a tulajdonosokat kisemmizték. Mindez a cég teljes összeomlásához vezetett.

A felperesek hivatkoztak a Ptké. 54. §-ára, a Ptk. 339. § (1) bekezdésére, 349. § (1) bekezdésére, és (3) bekezdésére, Magyarország Alaptörvénye XXVIII. cikk 7. bekezdésére, Magyarország Alaptörvénye 28. cikkére, a BH 1995. 403. számú eseti döntésre, a BH. 2007. 85. számú eseti döntésre, a BH. 2013. 124. számú eseti döntésre, az IH. 2004/3/96. eseti döntésére.

Hivatkoztak arra, hogy a bírói jogkörben okozott kár megtérítésének feltételei a jogellenes magatartás a kár, az okozati összefüggés, a vétkesség, az, hogy a kár rendes jogorvoslással nem volt elhárítható, illetve, hogy a kár elhárítására alkalmas rendes jogorvoslati lehetőségeket a károsult igénybe vette. Sajátos és részleteiben a bíróági gyakorlatban kidogozott esete az államigazgatási jogkörben okozott kárnak az, amikor a kár téves jogalkalmazásból fakad, a felelősség alapja ebben az esetben csak kirívóan súlyos jogértelmezés és jogalkalmazási tévedés lehet. Mérlegelési jogkörben hozott határozat esetén a mérlegelés kirívó okszerűtlensége vagy megalapozatlansága

alapozhatja meg a kártérítési felelősséget. A bírósági jogkörben okozott kárért való felelősség megállapítása szempontjából a felróhatóság megítélése körében kettős követelmény érvényesül, elvárható egyrészt a lelkiismeretes bírói munka, másrészt azonban érvényre kell juttatni az ítélezés függetlenségének garanciális elvét. Egymagában az a körülmény tehát, hogy a bíróság határozata utóbb tévesnek, akár törvénysértőnek is bizonyult, nem vezethet annak megállapítására, hogy a meghozatalában közreműködő bíró vétkes magatartást tanúsított. Ugyanez a helyzet akkor is, ha a határozat a bizonyítékok, vagy egyéb körülmények téves mérlegelésén alapul.

Előadásuk szerint a választottbírók magatartása egyértelműen jogellenes, hiszen elmulasztották feltárni a köztük és a választottbíróági felperes között fennálló kapcsolatot, melynek következtében egy szabálytalan, jogszabálysértő, törvénytelen, a függetlenség és pártatlanság alkotmányos garanciális elvét sértő, az összetétel folytán ítélezésre alkalmatlan összetételű tanács hozott olyan ítéletet, mely megpecsételte a II.rendű felperes neve. működését és jogi sorsát, mely végül a cég teljes összeomlásához vezetett.

A ...-i Bíróság számára adott volt a lehetőség, hogy a választottbíróság összetételét megvizsgálja, a döntést felülbírálja, a választottbíróági eljárásban a választottbírók részéről elkövetett súlyos tévedést kiküszöbölje, korrigálja, s ezáltal megakadályozza a II.rendű felperes neve. ellen megindított végrehajtást, az öncsöd bejelentését, illetve a felszámolás elrendelését, valamint a cég teljes összeomlását, ezt azonban elmulasztotta megtenni.

A ...-i Bíróság alperes is tisztában volt azzal a körülménnyel, hogy a választott- bírósági ítéletek első fokon jogerőre emelkednek, érvénytelenítésükre csak igen szűk körben kerülhet sor. Ezért álláspontjuk szerint jóval mélyrehatóbban kellett volna foglalkozni azzal a kérdéskörrel, hogy a feltárási kötelezettség mennyire alapvető eleme a választottbíróági eljárásnak.

A ...-i Bíróságnak a választottbíróági ítélet érvénytelenítésére irányuló kereset elutasítása egyértelműen téves jogalkalmazásból fakad, amely olyan kirívóan súlyos jogértelmezés és jogalkalmazási tévedés, amely megalapozza a kártérítési felelősséget.

A ... Bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság jogerős ítéletében a rendelkezésre álló adatok okszerűtlen értékelésével jutott arra a következtetésre, hogy az érintett választottbírákat nem terhelte a Vbt. 17. § (1) bekezdésével szabályozott feltárási kötelezettség. Ebből eredően tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a Vbt. 55. § (1) bekezdés e.) pontjában foglalt érvénytelenítési ok megvalósulása ellenére nem érvénytelenítette a választottbíróság ítéletét. Ez a mérlegelési jogkörben hozott okszerűtlen értékelésen alapuló határozat olyan kirívóan okszerűtlen és megalapozatlan, mely megalapozza a alperes neve kártérítési felelősségét.

A bíróságok jogellenes magatartása következtében egy a ... Bíróság által érvénytelenített választottbíróági ítélet került végrehajtásra. A ... számú ítélete nem létezik a ... Bíróság érvénytelenítő ítélete következtében, ezért arra semmilyen jogot nem lehetett volna alapítani.

A kár kapcsán előadták a felperesek, hogy a választottbíróági ítélet meghozatala előtt szakértői módszerrel kimutatott 2009. január 1. és 2009. október 31. közötti cégértékelés alapján az állapítható meg, hogy a társaság statikus nettó eszközértéke 6.032.861.000.- forint, a jövedelmezőséget és a kockázatokat is figyelembe véve becsült működési értéke 11.206.039.000.- forint. A társaság összteljesítménye indokoltá teszi a progresszív értékelési eljárás alkalmazását is, az így számított működési érték 15.519.535.000.- forint. Piaci szempontból ezek a magasabb értékek tekinthetők reálisnak, vagyis a cég működési értéke szakértői rendszerekkel bizonyítva a választottbíróági, illetve a ...-i Bíróság ítélete előtt 15.519.535.000.- forint. A felszámolás 2010. szeptember 7. napján indult, a cég teljes vagyona a felszámolónak átadásra került. A II.rendű felperes neve. által készített tevékenységet lezáró mérleg szerint a saját tőke negatív, mínusz 6.607.603.000.- forint. Vagyis a cég és az egyes üzletrészek értéke a felszámolás kezdetekor 0. A bírósági ítéletek előtti és az azok hatására megindult végrehajtás öncsöd, felszámolás utáni cégérték közötti különbség a társaságnál és a tulajdonosoknál kárként jelentkezik.

Az okozati összefüggés vonatkozásában előadták, hogy a jogellenesen meghozott választottbíróági

ítélet, valamint az azt megerősítő ...-i Bíróság jogszabálysértő, jogerős ítéletének következtében, azzal okozati összefüggésben megindult a II.rendű felperes neve. elleni végrehajtás, felszámolás, majd a cég teljes ellehetetlenítése, mellyel összefüggésben a céget jelentős kár érte. A bírósági jogellenes magatartás nélkül nem következett volna be kár.

A felperesek táblázatot csatoltak avonatközásban, hogy milyen rendes jogorvoslati lehetőségeket vettek igénybe, ezekkel azonban a kár nem volt elhárítható, illetve előadták azt is, hogy ezt meghaladóan valamennyi igényérvényesítési lehetőséget megragadtak.

A felperesek hivatkoztak arra is, hogy a ... Bíróság a ... számú végzésével a választottbíróság jogerős ítéletének végrehajtását a felülvizsgálati kérelem elbírálásáig felfüggesztette 2010. június 10. napján. Az alperes a ... számú végzésével 2010. augusztus 27-én kirívóan téves tevékenységét folytatta a felperes felszámolását elrendelte. Ezen határozat úgy született meg, hogy nem volt végrehajtható határozat. Ez szintén az alperes jogellenes magatartását téves és kirívóan súlyos jogalkalmazását jelenti.

A ... Bíróság a felülvizsgálati kérelem ítéletét kihirdette 2010. október 12. napján, az alperes ... számú ítéletét hatályon kívül helyezte, a ... számú ítéletét érvénytelenítette. A ... a ... számú eljárást utóbb 2012. január 16-án megszüntette. Az alperes kirívóan téves tevékenységét igazolja a hitelezői egyezséghez a vitatott követelések 8,6 milliárd forint letétbe helyezésének előírása, amely teljesíthetetlen (2013. január 8-i végzés, ... sorszámú végzés). A 2013. október 30-i keltezésű ... számú végzés a 8,6 milliárd forintos követelést eltörölte, ez fellebbezésre került, majd a fellebbezéseket visszavonták. A vitatott követelések jogerősen eltörlésre kerültek, melyek a felszámolást kiváltották.

Az elismert hitelezői követeléseket a felperes felszámolás előtti eszközvagyonra tizenötszörösen meghaladta, közbenső mérlegek hiányában a felperes vagyoni helyzete felszámolás alatt 0.

Az alperes így nem csak azzal járt el jogellenesen, hogy kirívóan súlyos jogértelmezés jogalkalmazás eredményeképpen kizárt választottbírák eljárás alapján született VB ítélet kapcsán utasította el az érvénytelenítés iránti keresetet, hanem a felszámolási eljárás elrendelése is jogellenes volt, mivel nem volt végrehajtható határozat a felszámolás elrendelésének tárgyában született végzés meghozatalakor, figyelemmel a ... Bíróság választottbírósági ítélet végrehajtásának felfüggesztését elrendelő határozatára.

Kérte ezért, hogy a törvényszék közbenső ítélettel állapítsa meg, hogy az alperest kártérítési kötelezettsége terheli azon magatartása miatt, hogy egyrészt a számú ítéletét nem érvénytelenítette a kizárt választottbírók eljárása okán, másrészt a felszámolást úgy rendelte el az alperes a felperessel szemben, hogy nem volt a ... számú ítélet végrehajtható. A jogerős választottbírósági ítéletet a ... azonnal végrehajtatta, azonnal elvittek minden mozdítható likvid értéket, amelyek jelentős részét az alperes által kijelölt felszámoló visszaszerezte. Az alperes által elrendelt rendkívül korai végrehajtás a pénzeszközök teljes elvonása alapvetően befolyásolta a csődeljárás fizetési moratóriumának és a csődegyezség megkötésének eredménytelenségét. A felszámolás eljárást megelőző csődeljárás azért nem vezetett eredményre, mert a csődegyezség elfogadását a ... választottbírósági ítélet elleni ... keresetet elutasító, az alperes által hozott ítéletre alapított hitelezői igénye alapján megakadályozta. Bizonyítható, hogy a ... a biztosított szavazatok 98 %-ával, a nem biztosított szavazatok 9 %-ával mindent eldöntő nyilatkozatot tett, semmilyen csődegyezséghez nem járult hozzá. A csődeljárás sikertelenségét a kirívóan téves jogértelmezésen alapuló alperesi ítélet okozta, a hitelezőkkel az egyezség bizonyítottan megköthető volt, melynek igazolására mellékeltek a listát a csődegyezséget megkötőkről, illetve az előszerződés tartalmáról.

A választottbíróság ítéletének kihirdetése előtti 13 év fejlődését, a folyamatos növekedés jellemezte. A 13 év alatt elért árbevétel meghaladja a 30 milliárd forintot, a mérleg szerinti adózott eredmény közel 2 milliárd forint, miközben megvásárolták Európa legkorszerűbb betontechnológiáját. Több száz családnak biztosítottak munkahelyet, munkásszállást, cafetériát. A ..., korábbi ... befizetések ezen időszakban meghaladták a 3 milliárd forintot. A társaság vagyona többszörösen meghaladta a

kötelezettségeit, ide nem értve a ... számú érvénytelenített ítéleten alapuló követelést.

A felperesek részletes előadást tettek továbbá a II. rendű felperesi cég vagyoni helyzetét illetően. Előadták, hogy a csődegyezség abból az okból nem jött létre, mivel a jogtalan követelés birtokosa a ... mindehhez nem járult hozzá. Az alperes jogellenes magatartása okozta a csődegyezség meghiúsulását, és egyáltalán a csődeljárás megindulását, így helytállni tartozik ezért.

Az alperes a kereset elutasítását kérte. Előadta, hogy egységes a bírósági gyakorlat abban a kérdésben, hogy önmagában a téves bírósági döntés a bíróság kártérítési felelősségét nem alapozza meg. A felperesek ebben a körben helyesen hivatkoztak az irányadó bírósági döntésekre, azonban azokból téves következtetést vontak le. A perbeli tényállás alapjául szolgáló ügyben az elsőfokú bíróságnak egy nyilvánvalóan mérlegelési körbe tartozó jogértelmezés kérdésben kellett döntenie. Kirívóan súlyos jogértelmezési hibáról akkor lehet szó, ha a bíróság a jogszabály mérlegelést nem igénylő, egyértelmű rendelkezését alkalmazza helytelenül, azonban jelen esetben ilyen nem áll fenn. Egrészt az érvénytelenítési pert megelőzően ilyen jellegű jogértelmezési vita fel sem merült, nem volt kialakult bírósági gyakorlata, tehát az elsőfokú bíróság elsőként foglalt állást a kérdésben. Másrészt a ... sem minősítette kirívóan okszerűtlennek a döntést, hanem lényegében más úton jutott el az elsőfokú bíróságtól eltérő álláspontra. Az alperes a döntés meghozatala során abból indult ki, hogy a felperesi kötelezettség elmulasztása önmagában nem érvénytelenítési ok, hanem csak ahhoz kell, hogy a fél előzetesen elhárítsa az érvénytelenségi okot. A felülvizsgálati bíróság pedig a Vbt. 55. § e.) pontjának egy kiterjesztőbb értelmezését alkalmazva hozta meg a döntését.

Azt, hogy kirívóan okszerűtlen jogértelmezésre nem került sor, alátámasztja az is, hogy a ... a végrehajtás felfüggesztését nem rendelte el, tehát a kérelem első vizsgálatakor maga sem tartotta a jogértelmezési tevékenységet okszerűtlennek, súlyosnak, vagy nyilvánvaló jogalkalmazási hibát nem észlelt, az eltérő eredményre csak behatóbb elemzést követően jutott.

A felperesek vagyoni kártérítési igényét az alperesösszegszerűségében is megalapozatlannak tartotta, előadva, hogy nem állapítható meg, hogy a felperesek a társaság teljes értékvesztésével egyező összegű, egyetemleges kárigényüket mire alapítják. A felperesek keresetlevelében az szerepel, hogy a felperesek, mint tulajdonosok a cég vagyonában bekövetkezett értékcsökkenésre tartanak igényt. Ezen az alapon az I. rendű felperes kizárólag a saját tulajdoni hányadával egyező mértékű vagyonsökkenés megtérítését kérheti, a teljes összegre vonatkozó egyetemleges kötelezés kizárt, azonban az I. rendű felperes tulajdoni hányadának pontos mértéke az alperes számára nem ismert, a felperes erre vonatkozó nyilatkozatot nem terjesztett elő. A II. rendű felperes esetében pedig tulajdonostársként történő igényérvényesítés fogalmilag kizárt, hiszen a vagyonsökkenés saját vagyonában következett be. Megjegyezte azt is, hogy az egyetemleges kötelezés feltételei egyébként sem állapíthatók meg, figyelemmel arra, hogy a felperesek követelése osztható.

A felperesek vagyoni kárigényét azon okból is megalapozatlan tartotta az alperes, hogy a felperesek által megbízott könyvvizsgálói jelentés ennek megalapozására nem szolgálhat, a kár meghatározására kizárólag a bíróság által kirendelt független igazságügyi szakértő véleménye alapján kerülhet sor.

A felperesek a II. rendű felperessel szemben fennálló felszámolási eljárásban bejelentett követeléseket az alperessel szemben kárként nem érvényesítheti, mivel ennek kiegyenlítésére a felszámolási eljárástól függetlenül kötelesek lettek volna. Ebben a körben kárként legfeljebb az merülhet föl, hogy a felszámolás elrendelésének hiányában a II. rendű felperesnek elvi lehetősége maradt volna arra, hogy működése megőrzése mellett felszámolási eljárásról kívül teljesítse a tartozásait a hitelezők felé, amelyet azonban a tartozásainak feltehetően nagy volumene kétséges tesz. A felperesek által hivatkozott cégértékelés megalapozottságát önmagában kétségbe vonja a felszámoló zárómérleg eredménye is. Teljes mértékben életszerűtlen, hogy a II. rendű felperes értéke a felszámolás kezdő időpontjában valóban 6.032.861.000.- forint volt, miközben a

felszámolási eljárásban érvényesített követelések a társaság saját tőkéjét 6.607.603.000.- forinttal haladják meg. Amennyiben a II. rendű felperessel szemben a saját tőke összegét meghaladó ilyen mértékű követelés állt fenn már a felszámolás kezdő időpontjában, teljes mértékben elfogadhatatlan, hogy a társaság értéke pozitív összegben kerüljön meghatározásra. Az alperes álláspontja szerint kárként kizárólag olyan értékcsökkenés érvényesíthető, mely a felszámolási eljárás elrendelése nélkül nem következett volna be, azonban a felperesek ilyen igényt nem jelöltek meg, az általuk érvényesíteni kívánt igény nem tekinthető ilyennek, hiszen annak alapját a felperessel szemben fennálló 3. személyek által érvényesített jogszerű követelések képezik, melyek megtérítésére a II. rendű felperes egyébként is köteles lett volna.

Feltételezve, hogy az alperes nem kirívóan téves jogértelmezése vezetett a felszámolási eljárás elrendeléséhez, azonban a felszámolási eljárásban ettől független, jogszerű követelések kerültek érvényesítésre a II. rendű felperessel szemben, a zárómérleg szemben a cégértékelés eredményével a II. rendű felperes valós értékét tükrözi.

Vagyonszerzésről beszélni fogalmilag nem lehet, mert a felszámolásban érvényesített követelések korábban is fennálltak, azok nem az alperes magatartása folytán keletkeztek, a felszámolás csak a követelések lejáratát választotta meg. A felszámolás elrendelése csak a követelések lejáratát érinti, azonban a II. rendű felperessel szemben új követelés nem jött létre, a felszámolási eljárásban kizárólag korábban is fennállt, jogszerű követelések érvényesítésére került sor.

A felpereseknek a felszámolás elrendelésével kapcsolatban előterjesztett keresetét érintően az alperes előadta, hogy a ... 2010. február 15-én csődeljárás lefolytatása iránti kérelmet terjesztett elő a alperes neven (akkori elnevezése ...-i Bíróság). A bíróság az adós csődeljárását a 2010. március 8-án kelt ... számú végzésével elrendelte. A végzés a cégközlönyben ugyanezen a napon megjelent, ettől az időponttól a II. rendű felperes neve-t 90 nap fizetési haladék illette meg. Mivel a fizetési haladék időtartama alatt a felek között nem jött létre csődegyezség, és a hitelezők a fizetési haladék meghosszabbításához sem járultak hozzá, a bíróság a II. rendű felperes neve. csődeljárását a 2010. június 2-án kelt 21. számú végzésével megszüntette és a vagyonfelügyelő díját megállapította. Az adós fellebbezése folytán eljáró ...-i Ítéltábla a ... számú végzésével a csődeljárást megszüntető elsőfokú végzést a vagyonfelügyelő díja tekintetében részben megváltoztatta, egyebekben helybenhagyta. Az adós csődeljárásának megszüntetéséről szóló ... számú végzés 2010. augusztus 26-án jelent meg a cégközlönyben. A ...-i Ítéltábla végzésével szemben a vagyonfelügyelő terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet 2010. október 11-én kizárólag a vagyonfelügyelői díj tekintetében. A ... a ...-i Ítéltábla ... számú végzését a vagyonfelügyelő díjának megállapítására vonatkozó részében hatályon kívül helyezte és az elsőfokú végzést ebben a részében is helybenhagyta.

Az alperes idézte a Cstv.-nek 2009. szeptember 1-től hatályos 21/B. §-át, illetve 27. § (2) bekezdés e.) pontját. Ezek alapján előadta, hogy az adós sikertelen csődeljárását követően a bíróságnak nincs mérlegelési lehetősége az adós fizetéseképtelenségét hivatalból köteles megállapítani és elrendelni a felszámolást. A felszámolást elrendelő végzés ellen a Cstv. 22. § (2) bekezdés szerint fellebbezésnek nincs helye. A II. rendű felperes neve. csődeljárása a ...-i Ítéltábla 2010. augusztus 5-én kelt ... számú végzésével jogerősen befejeződött, ezért a bíróság a 2010. augusztus 27-én kelt ... számú végzésével a fizetéseképtelenséget hivatalból megállapította és elrendelte a felszámolását. A felszámolást elrendelő végzés 2010. szeptember 7-én jelent meg a cégközlönyben. A II. rendű felperes neve. felszámolásának elrendelésére tehát a saját maga által kezdeményezett sikertelenül zárult csődeljárás következményeként hivatalból került sor.

A felszámolást elrendelő végzés meghozatalkor a bíróság nem vehette figyelembe azt a körülményt, hogy a II. rendű felperes neve. egyik hitelezője követelésének alapjául szolgáló választott bírósági ítélet végrehajtását a ... felfüggesztette. Hivatkozott az alperes arra is, hogy a felperesi hivatkozással ellentétben a ... számú végzés nem kötelezte a II. rendű felperes neve.-t sem 8,6 milliárd forint sem más összeg letétbe helyezésére.

Felperesek keresete az alábbiak szerint nem megalapozott.

A törvényszék a perbeli tényállást a peres felek perben tett nyilatkozatai, továbbá a beszerzett, valamint a ... számú ügy iratai alapján állapította meg.

A Ptk. 339. § (1) bekezdése szerint aki másnak jogellenesen kárt okoz, köteles azt megtéríteni. Mentesül a felelősség alól, ha bizonyítja, hogy úgy járt el, ahogy az az adott helyzetben általában elvárható.

A 349. § (1) bekezdése szerint államigazgatási jogkörben okozott kárért a felelősséget csak akkor lehet megállapítani, ha a kár rendes jogorvoslattal nem volt elhárítható, illetőleg a károsult a kár elhárítására alkalmas rendes jogorvoslati lehetőségeket igénybe vette.

A (3) bekezdés szerint ezeket a szabályokat kell alkalmazni a bírósági és ügyészségi jogkörben okozott kárért való felelősségre is, ha jogszabály másként nem rendelkezik.

A bírósági jogkörben okozott kár megállapíthatóságának feltételei a következők:

- Jogellenes magatartás, felróhatóság
- Kár
- A jogellenes magatartás és a kár közötti okozati összefüggés

További feltétel továbbá, hogy a kár rendes jogorvoslattal nem volt elhárítható, illetve hogy a károsult a kár elhárítására alkalmas rendes jogorvoslati lehetőségeket igénybe vette.

A bíróságnak tehát elsődlegesen azt kellett vizsgálnia, hogy az alperes részéről megvalósult-e jogellenes magatartás.

A felperesek az alperesek jogellenes magatartását egyrészt abban állították, hogy a alperes neve a ... számú ítéletében a jogot tévesen alkalmazta, amely olyan kirívóan súlyos jogértelmezési és jogalkalmazási tévedés volt, mely megalapozza a kártérítési felelősségét.

A bírósági jogkörben okozott kárért fennálló felelősségek sajátos vonása, hogy nem minden károkozó magatartás vezet a bíróság felelősségének megállapításához. Önmagában a bizonyítékok téves mérlegelése, vagy a jogszabály téves értelmezése, illetve alkalmazása általában nem váltja ki a kártérítési felelősséget (BH. 2000.55.). A felelősség megállapításához olyan károkozó magatartás szükséges, mely nyilvánvalóan és kirívóan súlyos jogalkalmazási vagy jogértelmezési tévedés, illetőleg a tények kirívóan okszerűtlen értékelését valósítja meg (EBH. 2002. 750). Jelen esetben tehát azt kellett vizsgálnia a bíróságnak, hogy a alperes neve azon magatartása, hogy az ítéletében azt állapította meg a rendelkezésre álló adatok alapján, hogy az érintett választott bírakat nem terhelte a Vbt. 17. § (1) bekezdésében szabályozott feltárási kötelezettség, kirívóan súlyos jogértelmezési tévedés volt-e.

Le kell szögezni, hogy a alperes neve alperes a ... számú ügyben az eljárási szabályok maradéktalan megtartásával járt el. Határidőben döntött a II. rendű felperes végrehajtás felfüggesztése iránti kérelmről, illetve határidőben hozta meg ítéletét is. Ítélete teljes körűen kiterjedt a II. rendű felperes által a választottbíróság ítélete kapcsán felhozott valamennyi érvénytelenségi okra.

A felperesek által felhozott azon - a bírósági jogkörben okozott kárért való felelősség megállapítása szempontjából a felróhatóság körében vizsgálandó - követelmény, hogy a bíró a munkáját lelkiismeretesen köteles végezni, egyértelműen megvalósult.

A bírói munka lényegét a jogszabályok alkalmazása, értelmezése adja. A alperes neve alperes ezen ítéletében pontosan ilyen tevékenységet végzett, akkor is, amikor a II. rendű felperes azon érvénytelenségi okra való hivatkozását vizsgálta, hogy a választottbírakat feltárási kötelezettség

terhelte volna.

Nem hagyható figyelmen kívül, hogy e körben kialakult bírói gyakorlat nincs, az eljáró alperesnek elsőként kellett ilyen kérdésben döntést hozni és a jogszabályokat e vonatkozásban értelmezni.

Mind az alperes, mind a ... Bíróság ezen jogkérdés értelmezésénél a nemzetközi választottbíráskodásra kidolgozott irányelvek (IBA Irányelvek) rendelkezéseiből indult ki. Az alperes ennek alapján úgy foglalt állást, hogy ezen irányelvek értelmében sem áll fenn tényleges érdekkonfliktus, ha a választottbírák valamelyike az egyik fél ügyvédjével ugyanabban a szakmai közösségben vagy társadalmi szervezetben fennálló tagsága révén áll kapcsolatban. Ebben az esetben a választott bírácnak nincs feltárási kötelezettsége, aminek az az indoka, hogy „az ésszerűsége alapuló határt kell szabni a feltárásoknak, bizonyos helyzetekben az objektív vizsgálatnak felül kell írnia tisztán a felek szemével végzett szubjektív vizsgálatot”.

A ... Bíróság a ... számú ítéletében maga is utalt arra, hogy a Vbt. 17. § (1) bekezdése írja elő, hogy a választottbírónak javasolt személy és a kijelölt választóbíró haladéktalanul köteles feltárni a felek között minden olyan körülményt, amely jogos kétségeket ébreszthet függetlensége vagy pártatlansága tekintetében, kivéve, ha a feleket erről már korábban tájékoztatta. Az ehhez fűzött jogalkotó indokolás szerint azonban azok a körülmények, amelyek jogos kétséget ébreszthetnek a bíró pártatlansága vagy függetlensége tekintetében, rendkívül sokfélék lehetnek, így a törvényben szereplő kellő mértékben általános szabály bármely felsorolással történő megbontása célszerűtlen lenn.

A ... Bíróság is rámutatott arra, hogy a megítélés alapjául a ... Bíróság, illetve a alperes neve alperes által is „használt” irányelv egy a Nemzeti Ügyvédi Szervezetnek a Nemzetközi Választottbírási eljárásokra kidolgozott szöveg, amely nem jogszabály, azonban irányadó lehet annak megítélésénél, hogy a felkért választottbírónak milyen kapcsolatát kell feltárnia a felek előtt. Ezen irányelveket mind az alperesi bíróság, mind a ... Bíróság alapul vette, annak értelmezése alapján azonban eltérő végeredményre jutottak, ami azonban az alperes vonatkozásában kirívó jogszabálysértésnek nem tekinthető. E vonatkozásban az alperes részéről jogszabálysértés, jogellenesség sem állapítható meg, hiszen az alperesi bíróság az irányadó szabályok alapján hozott döntést, a vonatkozó irányelveket maga is alapjává tette az ítélezésének, azt maga is értelmezte - a felperesi állítással szemben kellő alaposággal -, ennek folytán azonban más következtetésre jutott, mint a ... Bíróság.

Pontosan a II. rendű felperes vonatkozásában jelentkező ezen joghátrányt küszöbölte ki a ... Bíróság azzal, hogy ezen irányelveket, illetve ennek tükrében a Vbt. 17. § (1) bekezdését eltérően értelmezte.

Önmagában az, hogy a ... Bíróság megállapítása szerint az alperesi ...-i Bíróság (alperes neve) a rendelkezésére álló adatok okszerűtlen értékelésével jutott arra a következtetésre, hogy az érintett választottbírákat nem terhelte a Vbt. 17. § (1) bekezdésében szabályozott feltárási kötelezettség, nem jelenti azt, hogy az alperes olyan súlyos jogalkalmazási, jogértelmezési hibát vétett volna, amely kártérítési felelősség alapjául szolgálhat.

A felperesek hivatkoztak továbbá arra, hogy az alperes a ... számú végzésével is folytatta kirívóan téves tevékenységét, amikor a felperes felszámolását elrendelte. Ezen határozat ugyanis úgy született meg, hogy nem volt végrehajtható határozat. Ez szintén az alperes jogellenes magatartását téves és kirívóan súlyos jogalkalmazását jelenti.

A törvényszék e körben sem tudott azonban az alperes részéről jogellenességet megállapítani. A választottbírási ítélete jogerős volt, annak alapján végrehajtásnak volt helye, mely 2010. január 20. napján elrendelésre is került.

Időközben a II. rendű felperes a ...-i Bírósághoz (alperes nevehez) keresetet terjesztett elő a választottbírási határozat érvénytelenítése iránt. Az ügyben a bíróság a keresetet elbírálv 2010. február 1. napján hirdette ki az ítéletet, amely a felek részéről ezen a napon átvételre is került. A felülvizsgálati kérelem előterjesztésére ehhez képest 2010. március 24. napján került sor.

Ezt megelőzően azonban a II. rendű felperes csődeljárás lefolytatása iránti kérelmet terjesztett elő,

2010. február 15. napján a ...-i Bíróságon (alperes neven). A bíróság az adós csődeljárását a 2010. március 8-án kelt ... számú végzésével elrendelte, a végzés a cégközlönyben ugyanezen a napon megjelent, ettől az időponttól a II. rendű felperest 90 nap fizetési haladék illette meg. Ezen időtartam alatt azonban a felek között csődegyezség nem jött létre, és a hitelezők nem járultak hozzá a fizetési haladék meghosszabbításához sem. Mivel a felek között csődegyezség nem jött létre és a hitelezők a fizetési haladék meghosszabbításához sem járultak hozzá, 2010. július 2. napján kelt 21. számú végzésével a bíróság a II. rendű felperes csődeljárását megszüntette és a vagyonfelügyelő díját megállapította. Az adós élt fellebbezéssel ezen végzéssel szemben, a ...-i Ítéltábla a 2010. augusztus 5-én kelt ... számú végzésével a csődeljárást megszüntette és az elsőfokú végzést a vagyonfelügyelő díja tekintetében részben megváltoztatta, egyebekben azt helybenhagyta. Ezen végzés 2010. augusztus 26-án jelent meg a cégközlönyben.

Az alperes helytállóan hivatkozott arra, hogy a Cstv. -nek a 2009. szeptember 1-től hatályos 21/D. §-a szerint, ha az egyezség nem jött létre, vagy az nem felel meg a törvényben foglaltaknak, a bíróság a csődeljárást megszünteti, ezt követően a harmadik fejezet szerinti felszámolási eljárásban az adós fizetéseképtelenségét hivatalból állapítja meg (27. § (2) bekezdés e.) pont) és elrendeli az adós felszámolását. A Cstv. 27. § (2) bekezdés e.) pontja szerint pedig a bíróság az adós fizetéseképtelenségét akkor állapítja meg, ha a korábbi csődeljárást megszüntette.

Az eljárás ezen szakaszában már több hitelező is bejelentette az igényét. Az adós és a hitelezők között egyezség, csődegyezség nem jött létre és a hitelezők nem járultak hozzá a fizetési haladék meghosszabbításához sem. A csődeljárás megszüntetésének időpontjában egyébként a ... Bíróság a választottbírói ítélet végrehajtását még nem függesztette fel és ezt követően sincs adat arra vonatkozóan, hogy a felszámolást elrendelő bíróság ezen felfüggesztésről a későbbiekben tudomást szerzett volna.

Ezt meghaladóan - tekintettel arra, hogy több hitelező is érintett volt a csődeljárásban is, az alperesnek nem volt mérlegelési lehetősége - az alperesi bíróság az adós fizetéseképtelenségét köteles volt hivatalból megállapítani és elrendelni a felszámolást. Ezen végzés ellen pedig fellebbezésnek nem volt helye.

Helyesen hivatkozott arra is az alperes, hogy a II. rendű felperes felszámolásának elrendelésére a saját maga által kezdeményezett sikertelenül zárult csődeljárás következményeként hivatalból került sor és több hitelezőről is szó lévén a bíróság nem vehette figyelembe azt a körülményt, hogy a II. rendű felperes neve. egyik hitelezője a követelésének alapjául szolgáló választott bírói ítélet végrehajtását a ... Bíróság felfüggesztette.

A végrehajtás felfüggesztése vonatkozásában megjegyzi egyébként a törvényszék, hogy a felülvizsgálati kérelmében a II. rendű felperes valóban kérte a választott- bírói ítélet végrehajtásának felfüggesztését. A felülvizsgálati kérelme azonban a törvényi előírásoknak nem felelt meg, ugyanis a szükséges mértékű illetéket nem róta le, ezért e vonatkozásban két alkalommal is hiánypótlásra kellett felhívni.

A felülvizsgálati kérelem alapján - mely felfüggesztés iránti kérelmet már maga is tartalmazott - a ... bíróság a végrehajtást nem függesztette fel, csak a második hiánypótlásra felhívó végzés után, 2010. július 8. napján hozott végzést a felfüggesztés tárgyában. Eddig az időpontig tehát a végrehajtás folytatódhatott a választottbírói ítélet alapján.

Helytállóan mutatott rá az alperes arra is, hogy a ... számú végzésével nem hívta fel a II. rendű felperest arra, hogy helyezze letétbe a ..., illetve a ... vonatkozásában a hitelezői igényként nyilvántartásba vett összeget. A végzés arra vonatkozott, hogy ezen összeg elkülönítése történjen meg a II. rendű felperes részéről. E körben egyébként megállapítható, hogy ezen hitelezői igény elbírálására 2013. október 16. napján került sor az alperesi bíróság ... számú végzésével. Ezt megelőzően a ... mint a ... jogutódja 2010. október 13-án jelentette be hitelezői igényét ismételten 4.988.000.000.- forint tőke és ezen összeg kamatai iránt. A felszámoló a 2010. október 29-én kelt levelével ezen hitelezői igény nyilvántartásba vételét elutasította. A felszámoló eljárásával szemben

a hitelező kifogást terjesztett elő, amely alapján a bíróság a 2011. április 27. napján jogerőre emelkedett ... sorszámú végzésével a felszámoló kifogásolt intézkedését megsemmisítette és kötelezte, hogy a hitelező bejelentett hitelezői igényét haladéktalanul vegye nyilvántartásba és igazolja vissza, ezt követően további egyeztetés lefolytatása nélkül vitatott követelésként elbírálás végett terjessze a bíróság elé. Erre az előterjesztésre 2011. június 3-án került sor. Az adós a 2011. augusztus 24-én érkezett beadványában azt adta elő, hogy a ... Bíróság ... számú ítélete nyomán a felek között továbbra is per van folyamatban, ... számon a ..., amely 2011. október 13-ra tűzte ki a soron következő tárgyalást. Előadta azt is, hogy a perben a felszámoló hatásköri kifogást terjesztett elő, azonban annak tárgyában a választottbíróság még nem hozott döntést. A bíróság felhívására a felszámoló csatolta a ... számú eljárásában 2012. január 16. napján meghozott végzését, mellyel az eljárást megszüntette. A hiánypótlásra felhívó végzés kiadásakor tehát hitelezői igényként még a ... hitelezői igénybejelentésében megjelölt összeg volt nyilvántartva akkor is ha az vitatott követelésként kellett kezelni.

A fentiek alapján tehát a törvényszék megállapította, hogy az alperes vonatkozásában a kártérítési felelősség egyik eleme a jogellenes magatartás hiányzik, mindezek alapján tekintettel arra, hogy közbenső ítélet csak a jogalap megállapítása esetén hozható - a felperesek keresetét elutasította. A kár és az okozati összefüggés vonatkozásában a bíróság a jogellenesség hiánya miatt vizsgálatot nem is folytatott le.

A törvényszék osztotta az alperes azon álláspontját is hogy a felperesek vonatkozásában egyébként az egyetemleges kötelezés kizárt lenne, tekintettel arra, hogy az I. rendű felperes tulajdonnal rendelkezik a II. rendű felperesi cégben, így igénye csak ezen tulajdoni hányad erejéig terjedhetne. A felperesek pervesztesek lettek, ezért a törvényszék kötelezte őket a le nem rótt feljegyzett eljárási illeték megfizetésére a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. és 14. §-ainak megfelelően.

Az ítélet elleni fellebbezés jogosultsága a Pp. 233. § (1) bekezdésén alapul.

..., 2015. november 26. napján

Dr....sk.
bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő